

Hun er 92 år, han er 99. Sammen har de gennemlevet 30'ernes landbrugskrise, en verdenskrig og snart 65 års ægteskab. På torsdag fejrer parret krondiamantbryllup i Ravsted Nørregade 13, hvor de har boet siden 1957. Jens og Martha Jensen siger dørsikkert. (Foto: Hans Chr. Gabelgaard)

65 år i lyst og nød

Martha og Jens Jensen, Ravsted Nørregade 13, har krondiamantbryllup på torsdag.

RAVSTED: Diamanter varer evigt. Og ægteskabet mellem Martha og Jens Jensen har været næsten lige så længe.

På torsdag fejrer parret krondiamantbryllup i det lille hus i Ravsted Nørregade 13, og da vil de to have holdt sammen i 65 år — ilyst og inød.

— Det har været en dejlig tid med vidunderlige dage og mindre muntre dage — i blandet flok, som livet nu er, siger Martha Jensen med et eftertænksomt blik ud i den velholdte have. Her er blomsterne ved at gøre en sidste indsats, før efteråret tager over.

— Lige da vi var blevet gift, købte vi en gård i Hejsel, erindrer hun.

Dengang var Martha Jensen 27 år. Nu er hun 92, men husker uden besvær de første år i Danmark, efter hun fra Nordtyskland var flyttet op til sin Jens.

Det var i en tid, hvor et par sko hos skomagere i Husum kostede 32,50 Mark — eller rettere: to pund flæsk og et pund smør.

Inflationen hærgede, og kontant betaling var ingen interesseret i.

Men heller ikke den første tid på

gården i Hejsel i begyndelsen af 30'erne var problemfri.

Gården blev købt til fuld pris, men få år efter steg kronen. Til gengæld faldt priserne — og de faldt langt.

— Vi havde grisehold på gården, og de første blev solgt for 45 kroner. De næste blev solgt for 20 kroner, og vi har oplevet at måtte sælge en gris for blot 4 kroner, inden billedet vendte, fortæller Martha Jensen.

Hun fortæller nøgternt og uden beklagelse.

— Vi klarede os heldigvis igennem de svære tider, men hver dag kunne vi se pantefogeden gå omkring på flere af nabogårdene for at inddrive restancer. Det var en uhyggelig tid for landbruget, konstaterer hun.

Da parret boede i Hejsel var der 12 gårde og husmandsbrug. Nu er der to.

Såningen foregik med håndkraft, høsten med le og pløjningen med heste.

Men Martha Jensen er ikke sikker på, at hun ville have byttet vilkår med moderne landbrug.

— Vist var det hårdt arbejde dengang, men hvordan er det nu? Arbejdet er nok blevet lettere, men jeg ville stadig sidde og rive i de gældspapirer, der i dag ligger på bondens bord.

— Vi stammer fra en enklere tid, hvor det kunne lade sig gøre at betale kontant, siger hun med et nik til Jens, der har indtaget sin faste plads ved vinduet.

— Og det har vi gjort, tilføjer hun.

Også aftægthuset i Ravsted blev bygget mod kontant betaling. Her har parret haft til huse gennem de seneste 32 år — lige så mange år, som de boede i Hejsel.

De har lige fået ny hoveddør.

— Tænk, den kostede omkring en tredjedel af hvad hele huset blev bygget for i 50'erne, siger Martha med en stille hovedrysten.

Selv bruger de nu mest den gode gamle dør, der fra gården fører ind i bryggerset. Den anden er mest til gæster.

Og dem skal der nok blive en del af på torsdag, hvor det er 65 år siden, Martha sagde ja til sin Jens.

lia

28/8-1989